

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 525

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 octombrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
178.	1-4	405.	11
394.	4		
★			
384.	5	DECIZII	
385.	6	11.	11
398.	7	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
399.	8	Decizia nr. 171 din 26 septembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.....	
400.	8		
401.	9	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
402.	9	168.	13-14
403.	10	REPUBLICĂRI	
404.	10	Ordonanța Guvernului nr. 52/1998 privind planificarea apărării naționale a României.....	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind produsele cosmetice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează condițiile care trebuie să fie respectate la fabricarea și comercializarea produselor cosmetice de uz uman.

Art. 2. — Pentru aplicarea prezentei legi termenii și sintagmele de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *produs cosmetic* — orice substanță sau preparat care vine în contact cu diverse părți externe ale corpului uman (piele, ochi, unghii, buze, organe genitale externe, păr de

pe cap și de pe corp etc.) sau cu dinții și mucoasa bucală, pentru a le curăța, a le parfuma, a le modifica aspectul și/sau a le corecta mirosurile corporale și/sau a le proteja ori a le menține în bună stare;

b) *ingredient cosmetic* — orice substanță chimică sau preparat de origine sintetică ori naturală, cu excepția componentelor aromatice sau parfumante, care intră în compoziția unui produs cosmetic;

c) *coloranți cosmetici* — substanțe care se adaugă în produse cosmetice în scopul colorării produsului și/sau a unor părți ale corpului uman;

d) *conservanți* — substanțe care se adaugă în produse cosmetice în scopul principal de a inhiba dezvoltarea microorganismelor în aceste produse;

e) *filtre ultraviolete* — substanțe care se adaugă în produsele cosmetice pentru a filtra anumite radiații ultraviolete, în scopul protejării pielii de efectele nedorite ale acestor radiații;

f) *lot de fabricație* — o cantitate definită în materie primă, material de ambalare sau produs finit, fabricată în condiții identice printr-un proces sau o serie de procese, astfel încât să poată fi considerată omogenă;

g) *număr de lot de fabricație* — o combinație distinctivă de numere și/sau de litere, care în mod specific identifică un lot;

h) *termen de valabilitate* — data stabilită de producător până la care produsul conservat în condițiile impuse își menține caracteristicile prescrise și poate fi utilizat;

i) *etichetă* — orice material scris care conține elemente de identificare a produsului și, după caz, instrucțiuni de utilizare pentru consumator;

j) *ambalaj primar* — material care vine în contact direct cu produsul cosmetic, folosit la menținerea caracteristicilor prescrise ale produsului pe toată perioada de valabilitate;

k) *ambalaj secundar* — material folosit la protejarea ambalajului primar.

Art. 3. — Lista prezentată în anexă cuprinde categoriile de produse cosmetice definite conform art. 2 și face parte integrantă din prezenta lege.

CAPITOLUL II

Condiții impuse produselor cosmetice pentru securitatea consumatorilor

Art. 4. — Produsele cosmetice comercializate nu trebuie să pericliteze sănătatea umană atunci când sunt respectate condițiile de utilizare, și anume: prezentarea produselor, etichetarea, instrucțiunile privind conservarea, depozitarea, utilizarea și îndepărtarea acestora, precum și orice altă indicație prevăzută de fabricant, respectiv de importator.

Art. 5. — Se interzic fabricarea și comercializarea produselor cosmetice în a căror compoziție se utilizează:

a) substanțe interzise de Ministerul Sănătății;

b) substanțe în afara limitelor de admisibilitate și a condițiilor impuse de Ministerul Sănătății.

Art. 6. — (1) Ministerul Sănătății va stabili listele cuprinzând:

a) substanțe interzise să fie folosite la fabricarea produselor cosmetice;

b) substanțe, inclusiv coloranți, conservanți, filtre ultraviolete, care pot fi folosite numai în anumite condiții și limite de admisibilitate.

(2) Listele prevăzute la alin. (1) vor fi modificate de Ministerul Sănătății ori de câte ori acest lucru se impune.

Art. 7. — Produsele cosmetice pot fi comercializate pe teritoriul României numai dacă producătorul, respectiv importatorul, este înregistrat legal în România și a notificat

Ministerului Sănătății intenția de punere în circulație a produselor cosmetice.

Art. 8. — (1) Notificarea constă în transmiterea în formă scrisă a următoarelor date:

a) numele/denumirea producătorului, respectiv a importatorului, și numărul de înregistrare la registrul comerțului;

b) adresa la care are sediul în România producătorul sau importatorul;

c) țara de origine pentru produsul fabricat în afara teritoriului României;

d) denumirea comercială a produsului cosmetic;

e) categoria de produs cosmetic;

f) compoziția calitativă a produsului;

g) caracteristicile fizico-chimice și microbiologice ale produsului finit;

h) copie de pe documentul de evaluare a riscului pentru sănătatea umană a produsului cosmetic, prevăzut la art. 10 lit. e);

i) o prezentare a ambalajului și a etichetei de comercializare a produsului.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) lit. a)—e), lit. g) și h) trebuie să fie prezentate în limba română, iar cele indicate la lit. f), conform denumirilor din Nomenclatorul internațional pentru produsele cosmetice — INCI și Indexul culorilor — Colour Index.

Art. 9. — Documentația de notificare prevăzută la art. 8 se depune cu 10 zile înainte de comercializarea produselor cosmetice.

Art. 10. — (1) Producătorul, respectiv importatorul, este obligat să dețină la adresa indicată pe etichetă un dosar privind produsul cosmetic, care să cuprindă următoarele date:

a) compoziția calitativă și cantitativă a produsului; informațiile privind compoziția parfumată și parfumurile sunt limitate la numele și la numărul de cod al compoziției și la identitatea furnizorului;

b) caracteristicile fizico-chimice și microbiologice ale materiilor prime și ale produsului finit;

c) metoda de fabricare, conform normelor de bună practică de fabricație a produselor cosmetice;

d) metodele de analiză necesare pentru controlul calității produselor cosmetice și informații privind stabilitatea produsului;

e) evaluarea riscului pentru sănătatea umană a produsului finit; în acest scop fabricantul ia în considerare profilul toxicologic general al ingredientelor, structura lor chimică și nivelul lor de expunere;

f) numele și adresa laboratorului și ale persoanelor răspunzătoare care au evaluat produsul cosmetic din punct de vedere al securității pentru sănătatea umană; persoanele răspunzătoare de evaluare trebuie să aibă diplomă de studii superioare de specialitate în farmacie, medicină, chimie sau biologie;

g) datele existente în materie de efecte nedorite pentru sănătatea umană, provocate de produsele cosmetice ca urmare a utilizării lor;

h) dovada privind efectul declarat al produsului cosmetic, în cazul în care natura acestuia o justifică.

(2) În cazul în care pe etichetă sunt indicate mai multe adrese ale fabricantului, respectiv importatorului, se va sublinia adresa la care se află dosarul privind produsul cosmetic.

Art. 11. — Datele prevăzute la art. 10 trebuie să fie prezentate în limba română.

Art. 12. — În urma efectuării acțiunii de verificare, întreprinsă de reprezentanții împuterniciți ai organelor de control abilitate, producătorul, respectiv importatorul, este obligat să

asigure accesul acestora la dosarul menționat la art. 10 în cel mult 48 de ore de la solicitare.

Art. 13. — (1) Produsele cosmetice vor fi comercializate numai în recipiente și/sau ambalaje inscripționate vizibil, lizibil și cu caractere care nu se șterg ușor, indicându-se următoarele date:

- a) denumirea firmei;
- b) adresa la care are sediul în România fabricantul, respectiv importatorul;
- c) țara de origine pentru produsele din import;
- d) conținutul nominal în momentul ambalării produsului, indicat în greutate sau în volum, exceptând ambalajele ce conțin mai puțin de 5 grame sau mai puțin de 5 mililitri, eșantioanele gratuite și dozele unice; în ceea ce privește ambalajele în care se comercializează produse într-un ansamblu de bucăți și pentru care indicarea greutății sau a volumului nu este semnificativă, conținutul poate să nu fie indicat, dar se va menționa pe ambalaj numărul de bucăți; această mențiune nu este necesară atunci când numărul de piese este ușor de determinat din exterior sau dacă produsul este comercializat în mod uzual ca unitate;
- e) termenul de valabilitate înscris prin cuvântul *expiră*, urmat de *dată* sau de detalii privind locul de pe ambalaj unde se află inscripționată data expirării, exprimată prin lună și an, în această ordine, în cifre arabe. În cazul produselor cosmetice cu o valabilitate mai mare de 30 de luni indicarea termenului minim de valabilitate nu este obligatorie;
- f) instrucțiunile de conservare, utilizare și îndepărtare, inclusiv pentru produsele cosmetice de folosință profesională;
- g) numărul lotului de fabricație, după caz, marcat pe recipient sau pe ambalaj ori o indicație care să permită identificarea produsului;
- h) categoria de produs cosmetic, exceptând cazul în care aceasta rezultă din prezentarea produsului;
- i) lista cuprinzând ingredientele care fac parte din compoziția produsului cosmetic, în ordinea descrescătoare a greutății în momentul încorporării lor; această listă este precedată de cuvântul *ingrediente*.

(2) În cazul unor recipiente sau ambalaje de dimensiuni reduse, datele prevăzute la alin. (1) lit. f) și i) se pot înscrie pe o etichetă, banderolă sau prospect, care va însoți în mod obligatoriu produsul.

(3) Se vor menționa ingredientele în concentrație mai mică de 1%, fără o ordine anume, după cele a căror concentrație este mai mare de 1%. Coloranții se pot menționa după celelalte ingrediente. Ansamblul de coloranți utilizați în produsele cosmetice decorative, fabricate în mai multe nuanțe coloristice, va fi indicat pe etichetă, precedat de „+/-“. Compozițiile de parfumare sau de aromatizare vor fi menționate prin cuvântul *parfum*, respectiv *aromă*.

(4) Nu sunt considerate ingrediente:

- a) impuritățile conținute în materiile prime;
- b) substanțele utilizate în timpul fabricației, dar care nu se regăsesc în compoziția produsului final;
- c) substanțele utilizate în cantități absolut indispensabile, în calitate de solvenți sau de purtători ai compozițiilor parfumante sau aromatice.

Art. 14. — Datele prevăzute la art. 13 trebuie să fie scrise în limba română, cu excepția listei cuprinzând ingredientele, pentru care se vor folosi denumirile din Nomenclatorul internațional pentru produse cosmetice — INCI, iar coloranții vor fi scriși conform numărului din Indexul culorilor — Colour Index.

Art. 15. — Datele nu trebuie să inducă în eroare consumatorii cu privire la natura, identitatea, originea, utilizarea și caracteristicile produsului cosmetic.

CAPITOLUL III

Sancțiuni

Art. 16. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 17. — Constituie contravenții, dacă nu au fost comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează cu amendă următoarele fapte:

a) nerespectarea prevederilor art. 10, 11 și 14, cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 12, ale art. 13 alin. (1)—(3) și ale art. 15, cu amendă de la 20.000.000 lei la 30.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 4, 5, 7 și 19, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 18. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 17 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor și ai Ministerului Sănătății.

(2) Organele de control abilitate potrivit alin. (1) pot dispune oprirea fabricării și/sau comercializării produselor cosmetice pentru care nu s-a făcut notificarea prevăzută la art. 7, precum și a celor care pot afecta viața sau sănătatea consumatorilor.

(3) Organele de control pot preleva probe de materii prime sau de produs finit pe care le consideră necesare, în vederea efectuării de analize.

Art. 19. — Producătorul, respectiv importatorul, este obligat să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la beneficiari produsele cosmetice la care organismele abilitate de lege ori specialiștii proprii au constatat că acestea pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor și să aducă la cunoștință publicului acest fapt, prin mass-media, cel puțin în două cotidiane centrale.

Art. 20. — Reprezentanții împuterniciți ai organelor de control sunt obligați să respecte caracterul secret al informațiilor conținute în documentele prevăzute la art. 8 și 10 sau de care au luat cunoștință în timpul acțiunilor de control.

Art. 21. — Contravențiilor prevăzute la art. 17 le sunt aplicabile și dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27. Cuantumul amenzilor se va actualiza periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 22. — Produsele aflate în stoc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi pot fi comercializate cu elementele de identificare și caracterizare marcate inițial, dar nu mai mult de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23. — (1) În termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Sănătății împreună cu Ministerul Industriei și Comerțului vor elabora normele metodologice de aplicare a acestora, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Sănătății va elabora listele cuprinzând substanțele prevăzute la art. 6. Ordinul ministrului sănătății cuprinzând aceste liste va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă dispozițiile cuprinse în art. 4 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind

înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 31 august 1998, referitoare la înregistrarea produselor cosmetice, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

București, 18 octombrie 2000.
Nr. 178.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând categoriile de produse cosmetice

— Creme, emulsii, loțiuni, geluri și uleiuri pentru piele (mâini, față, picioare etc.)

— Măști pentru față (cu excepția produselor care acționează ca abrazive superficiale ale pielii pe cale chimică)

— Baze nuanțatoare (lichide, paste, pudre etc.)

— Pudre de machiaj, pudre după baie, pudre igienice etc.

— Săpunuri de toaletă, săpunuri deodorante etc.

— Parfumuri, ape de toaletă, ape de colonie etc.

— Preparate pentru baie și duș (săruri, spume, uleiuri, geluri etc.)

— Depilatoare

— Deodorante și antiperspirante

— Produse pentru îngrijirea părului:

• nuanțatoare și decolorante

• produse pentru ondulare, îndreptare și fixare

• produse pentru aranjare (decorare)

• produse pentru curățare (loțiuni, pudre, șampoane etc.)

• produse de condiționare (loțiuni, creme, uleiuri etc.)

• produse de coafare (loțiuni, lacuri, briantine etc.)

— Produse pentru ras (creme, spume, loțiuni etc.)

— Produse pentru machiaj și îndepărtarea acestuia de pe față și ochi

— Produse destinate aplicării pe buze

— Produse pentru îngrijirea dinților și a gurii

— Produse pentru îngrijirea unghiilor și decorarea lor

— Produse pentru igiena intimă externă

— Produse pentru băi de soare (plajă)

— Produse pentru bronzare fără soare

— Produse de albire a pielii

— Produse antirid.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind produsele cosmetice

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind produsele cosmetice și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 14 octombrie 2000.
Nr. 394.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. II și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru modul strălucit în care au reprezentat România la Olimpiada de la Sydney, câștigând medalii de aur, de argint și de bronz, se conferă sportivilor și antrenorilor acestora Ordinul național *Serviciul Credincios*, după cum urmează:

— în grad de *Comandor*:

1. Simona Amânar
2. Andreea Mădălina Răducan
3. Maria Olaru
4. Georgeta Damian
5. Doina Ignat
6. Elisabeta Lipă
7. Diana Iuliana Mocanu
8. Gabriela Szabo

— în grad de *Ofițer*:

1. Octavian Ioan Atanase Bellu, antrenor
2. Mariana Bitang, antrenor
3. Ivan Potzaichin, antrenor
4. Igor Lipalit, antrenor
5. Nicolae Gioga, antrenor

— în grad de *Cavaler*:

1. Violeta Beclea-Sekely
2. Marian Simion
3. Lidia Elena Simon
4. Maricica Puică, antrenor
5. Zsolt Lorinc Gyongyossy, antrenor
6. Francisc Vaștag, antrenor
7. Gheorghe Simion, antrenor
8. Gabriela Laura Sachelarie, antrenor
9. Dan Grecu, antrenor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru modul strălucit în care au reprezentat România la Olimpiada de la Sydney, câștigând medalii de aur, de argint și de bronz, se conferă sportivilor și antrenorilor acestora Ordinul național *Pentru Merit* după cum urmează:

— în grad de *Comandor*:

1. Maria Claudia Presecan
2. Loredana Boboc
3. Florența Andreea Isărescu
4. Marius Daniel Urzică
5. Angela Alupei
6. Constanța Burcică
7. Veronica Cochelea
8. Liliana Gafencu
9. Maria Magdalena Dumitrache
10. Viorica Susanu
11. Ioana Olteanu
12. Elena Georgescu
13. Mihai Claudiu Covaliu
14. Florin Popescu
15. Mitică Pricop

— în grad de *Ofițer*:

- Beatrice Nicoleta Cășlaru

— în grad de *Cavaler*:

1. Oana Manuela Pantelimon
2. Sanda Toma
3. Mariana Limbău
4. Raluca Andreea Ioniță
5. Elena Radu
6. Simona Marcela Richter
7. Iulian Raicea
8. Dorel Simion
9. Mircea Eugen Roman, antrenor
10. Alexandru Chiculiță, antrenor
11. Virgil Atanasiu, antrenor
12. Liviu Simon, antrenor
13. Eduard Cășlaru, antrenor
14. Adrian Ghioroiaie, antrenor
15. Florin Bercean, antrenor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 10 octombrie 2000.
Nr. 385.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind conferirea Ordinului național *Steaua României*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 3 alin. (3), al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. I și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* medicilor care au contribuit în mod substanțial la promovarea transplantului de organe în România, ramură de vârf a medicinei mondiale, după cum urmează:

1. *Steaua României* în grad de *Mare Cruce*, domnului prof. dr. Eugen Proca, pentru îndelungata și prestigioasa sa activitate medicală practică și teoretică, pentru rolul său în dezvoltarea învățământului medical și în formarea unor generații de medici de mare valoare, fondator al școlii de transplant, precum și pentru realizarea primului transplant renal din România;

2. *Steaua României* în grad de *Mare Ofițer*:

— domnului prof. dr. Irinel Popescu, șeful Secției clinice de chirurgie generală și transplant hepatic din cadrul Institutului Clinic Fundeni, pentru realizarea unor importante progrese în chirurgia ficatului, pentru efectuarea cu succes a primelor transplanturi hepatice în țara noastră, precum și pentru meritele sale în organizarea rețelei de transplant în România;

— domnului dr. Șerban Brădișteanu, șeful Secției de chirurgie cardiovasculară din cadrul Spitalului Clinic de Urgență Floreasca, pentru meritele sale deosebite în progresul chirurgiei cardiace, pentru realizarea cu succes a primului implant de cord artificial și pentru efectuarea primului transplant cardiac în România;

3. *Steaua României* în grad de *Comandor*:

— domnului prof. dr. Radu Deac, șeful Secției clinice de chirurgie cardiovasculară din cadrul Centrului de Boli Cardiovasculare Târgu Mureș, președintele Comisiei de transplant, pentru realizarea unor însemnate progrese în chirurgia cardiovasculară, pentru activitatea sa de șef de școală în domeniu, care a format generații de chirurghi, și pentru realizarea celui de-al doilea transplant cardiac în România;

— domnului prof. dr. Ionel Sinescu, șeful Secției clinice de urologie și transplant renal din cadrul Institutului Clinic Fundeni, pentru merite în dezvoltarea chirurgiei urologice și în dezvoltarea programului de transplant renal la Institutul Clinic Fundeni;

— domnului prof. dr. Mihai Lucan, directorul Institutului de Urologie și Transplant Renal din Cluj-Napoca, pentru merite în dezvoltarea chirurgiei urologice și pentru contribuția sa importantă la stabilirea programului de transplant renal la Cluj-Napoca;

— domnului prof. dr. Dan Tulbure, șeful Secției clinice de anestezie și terapie intensivă din cadrul Institutului Clinic Fundeni, pentru contribuțiile sale majore în anestezia și terapia intensivă specifică operațiilor de transplant, pentru rolul său în formarea specialiștilor în acest domeniu și pentru contribuția sa deosebită în stabilirea conceptului de „moarte cerebrală”, care a permis rezolvarea problemelor legate de donatori.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Mare Ofițer*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Mare Ofițer* medicilor care au contribuit substanțial la promovarea transplantului de organe în România, după cum urmează:

1. domnului prof. dr. Vladimir Beliș, directorul Institutului de Medicină Legală din București, pentru merite deosebite în stabilirea normelor etice și juridice legate de transplant,

precum și pentru contribuția avută în dezvoltarea rețelei de transplant din România;

2. domnului prof. dr. Petru Drăgan, șeful Secției clinice de urologie I din cadrul Spitalului Clinic nr. 1 Județean Timișoara, pentru merite deosebite în dezvoltarea școlii de chirurgie urologică la Timișoara și pentru realizarea în România a primului transplant renal de la un cadavru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 18 octombrie 2000.
Nr. 399.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Mare Ofițer*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului Niko Bezmalinović, ambasadorul Republicii Croația la București, Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Mare*

Ofițer, în semn de apreciere pentru meritele sale în promovarea, lărgirea și consolidarea pe multiple planuri a relațiilor dintre România și Republica Croația.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 19 octombrie 2000.
Nr. 400.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Ion Pascu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Japonia, se acreditează și în calitate de ambasador nerezident în Republica Singapore, cu reședința la Tokio.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 401.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Cristian Lăzărescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Argentina, se acreditează și în calitate de ambasador nerezident în Republica Paraguay, cu reședința la Buenos Aires.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 402.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei
din Serviciul Român de Informații**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 30 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, precum și al art. 45 lit. a) și al art. 109 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 25 octombrie 2000 se acordă gradul de general de brigadă următorilor colonei:

- Iamandi Constantin Bujorel-Aurelian;
- Ioniță Nicolae Marin;
- Tonescu Nicolae Alexandru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 403.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general de divizie
a unui general de brigadă din Serviciul Român de Informații**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 30 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, precum și al art. 45 lit. a), al art. 58 alin. (4) și al art. 109 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pe data de 25 octombrie 2000 generalul de brigadă Zăgărin Grigorie Grigorie se înaintează în gradul de general de divizie.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 404.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel
din Serviciul de Telecomunicații Speciale
și trecerea acestuia în rezervă**

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 43 alin. 1 lit. a), al art. 45 lit. a), al art. 66 alin. 1 și al art. 109 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și al art. 16 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Pe data de 4 noiembrie 2000 se acordă gradul de general de brigadă colonelului Cuțucos Franciscu Ilie.

Art. 2. — Pe data de 4 noiembrie 2000 generalul de brigadă Cuțucos Franciscu Ilie se trece în rezervă prin aplicarea art. 85 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 405.

D E C I Z I I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

D E C I Z I E**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 24—28 octombrie 2000**

În conformitate cu art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — În perioada 24—28 octombrie 2000 conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Ulm Nicolae Spineanu, vice-președinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 20 octombrie 2000.
Nr. 11.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 171

din 26 septembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Mariana Trofimescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Emilia Panait în Dosarul nr. 1.007/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, Emilia Panait și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. din București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că instanțele judecătorești care exercită potrivit legii jurisdicția în materia conflictelor de muncă nu pot fi încadrate în noțiunea de instanțe extraordinare în sensul art. 125 alin. (2) din Constituție, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.007/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**, excepție ridicată, prin apărător, de Emilia Panait. Obiectul litigiului în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl constituie cererea formulată de Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. din București pentru suspendarea executării sentinței civile nr. 10.185 din 23 iunie 1999 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțată în soluționarea unui conflict individual de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 71 din Legea nr. 168/1999, dispunând ca prin lege să se stabilească instanțele judecătorești competente să soluționeze conflictele de muncă, încalcă prevederile art. 125 alin. (2) din Constituție, care interzic înființarea de instanțe extraordinare.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este nefondată, întrucât art. 71 din Legea nr. 168/1999 nu contravine prevederilor constituționale ale art. 125 alin. (2). „Prin acest text de lege — arată instanța — nu se dispune înființarea de instanțe extraordinare, ci stabilirea unor instanțe judecătorești competente să judece cereri referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi, iar conform art. 125 alin. (1) și (3) din Constituție, instanțele judecătorești, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.”

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „Dispoziția art. 71 din lege nu este altceva decât o normă de trimitere la o altă lege, care poate fi cea de organizare judecătorească, Codul de procedură civilă ori o altă reglementare legală. Aceasta reprezintă însă un aspect de aplicare a legii și, nicidecum, un element al contenciosului constituțional”. Se mai arată că „Instanțele judecătorești ce vor exercita, potrivit legii, jurisdicția în materia conflictelor de muncă nu pot fi încadrate în noțiunea de instanțe extraordinare, utilizată de art. 125 alin. (2) din Constituție”. Trimiterea expresă la lege pentru stabilirea instanțelor competente să judece cererile pentru soluționarea conflictelor de drepturi este conformă prevederilor constituționale ale art. 123 alin. (1) și ale art. 125 alin. (3), iar „instanțele judecătorești avute în vedere de Legea nr. 168/1999 se încadrează în sfera autorității judecătorești, așa cum aceasta este reglementată de Constituție”.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază, de asemenea, că excepția ridicată este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în concordanță cu prevederile art. 125 alin. (1) și (2) din Constituție. De asemenea, se arată că, „În concordanță cu prevederile art. 71 din Legea nr. 168/1999, Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, prevede, la art. 13 alin. 3, art. 15 alin. 1¹ și art. 17 alin. 1¹, crearea de secții, precum și de complete specializate pentru conflicte de muncă și litigii de muncă. Aceste secții și complete vor funcționa în structura instanțelor ordinare și nu pot fi calificate ca instanțe extraordinare”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 71 din Legea nr. 168/1999, care au următoarea redacție: „*Instanțele judecătorești competente să judece cereri referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se stabilesc prin lege.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege prevede posibilitatea înființării unor instanțe extraordinare și că astfel sunt încălcate prevederile art. 125 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare”.

Legea nr. 168/1999 reglementează soluționarea celor două categorii de conflicte de muncă, respectiv conflictele de interese și conflictele de drepturi. Potrivit art. 70 din lege, „Conflictele de drepturi se soluționează de către instanțele judecătorești”. Este evident că acest text de lege nu prevede înființarea unor noi instanțe extraordinare, ci are în vedere instanțele care compun autoritatea judecătorească în sensul prevederilor art. 125 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Nici art. 71 din Legea nr. 168/1999 nu se referă la înființarea altor instanțe, ci doar la stabilirea prin lege a instanțelor competente, dintre cele existente, să soluționeze conflicte de drepturi, și aceasta în conformitate cu prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”.

Scopul urmărit de legiuitor a fost acela de a crea posibilitatea soluționării conflictelor de muncă de către instanțe

(secții sau complete) specializate în materie, tocmai în vederea înlăturării în mai bune condiții a actului de justiție.

Faptul că dispozițiile art. 71 din Legea nr. 168/1999 nu vizează înființarea unor instanțe extraordinare rezultă și din modul de punere în aplicare. Astfel, în executarea lor a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească. Prin această ordonanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, la art. 13 din Legea nr. 92/1992 a fost introdus alin. 3 cu următorul cuprins: „Ministrul justiției stabilește instanțele la care funcționează secții maritime și fluviale, precum și secții pentru conflicte de muncă și litigii de muncă ori de asigurări sociale, în raport cu volumul de activitate și cu natura cauzelor deduse judecării”, iar la art. 15 s-a introdus alin. 1¹ în următoarea redactare: „La instanțele cu volum mic de cauze privind conflictele de muncă și litigiile de muncă, precum și de asigurări sociale, la care nu funcționează astfel de secții, pentru judecarea acestor cauze se constituie complete specializate. Complete specializate se pot constitui și pentru judecarea cauzelor în alte materii.”

În consecință, dispozițiile legale criticate nu contravin art. 125 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Emilia Panait în Dosarul nr. 1.007/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 septembrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri de restructurare a activității regiilor autonome prin vânzarea unor active aflate în patrimoniul acestora

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Regiile autonome pot dispune, în cadrul programului de restructurare, vânzarea cu plata integrală, prin licitație publică cu strigare sau, după caz, prin negociere directă, potrivit legii, a unor active, bunuri proprietate privată a statului sau a unei unități administrativ-teritoriale, aflate în administrarea acestora, sau a unor active care constituie patrimoniul propriu al regiilor.

Art. 2. — În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, activele reprezintă unități de producție, subunități, spații de cazare, spații comerciale sau alte bunuri de același gen ce pot fi organizate și pot funcționa independent, inclusiv terenul aferent acestora, și care nu intră sub incidența Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Consiliul de administrație al regiei autonome sau, după caz, administratorul unic ori conducătorul acesteia, cu acordul prealabil al ministerului de resort sau al autorității administrației publice centrale ori locale sub autoritatea căreia se află regia, aprobă vânzarea activelor, pentru fiecare în parte, către persoane fizice sau juridice de drept privat, numai cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) situația juridică a activelor în cauză este clarificată, iar acestea nu sunt grevate de sarcini;

b) activele respective sunt amortizate cel puțin 50% din valoarea de inventar actualizată;

c) activele nu sunt utilizate în mod direct de către regia autonomă sau ponderea acestora în realizarea cifrei de afaceri anuale nu este semnificativă;

d) sumele necesare în vederea efectuării lucrărilor de investiții și modernizări pentru reabilitarea acestor active și introducerea lor în circuitul economic ar fi egale sau mai mari decât valoarea lor reevaluată conform prevederilor legale ori investițiile și modernizările necesare au fost deja efectuate de către un partener contractual al regiei autonome; în cazul în care investițiile și modernizările necesare au fost efectuate de persoane fizice sau juridice care utilizează activul respectiv în baza unui contract care nu intră sub incidența Legii nr. 133/1999, vânzarea activului se va face prin negociere directă cu respectivele persoane fizice sau juridice; în această situație, din prețul de vânzare a activului va fi scăzută valoarea actualizată a investiției efectuate.

(2) Consiliul de administrație al regiei autonome sau, după caz, administratorul unic ori conducătorul acesteia răspunde pentru exactitatea datelor cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), care se prezintă în vederea obținerii acordului prealabil al ministerului de resort ori al autorității administrației publice centrale sau locale sub a cărei autoritate se află regia autonomă.

(3) Persoanele fizice sau juridice de drept privat, care cumpără active ce constituie capacități de mobilizare conform prevederilor art. 13 din Legea nr. 73/1995 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, sunt obligate să preia sarcinile ce le revin potrivit acestei legi.

Art. 4. — (1) Nu fac obiectul vânzării terenurile proprietate publică a statului sau a unei unități administrativ-teritoriale pe care sunt amplasate activele supuse valorificării potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. Acestea pot fi închiriate sau concesionate cumpărătorului activului. Contractul de închiriere sau de concesiune se

încheie prin negociere directă o dată cu contractul de vânzare-cumpărare a activului în cauză.

(2) Terenurile aflate în administrarea regiilor autonome ori terenurile care constituie patrimoniul propriu al acestora pot fi vândute o dată cu activul numai dacă există titlu de proprietate și dacă au situația juridică clarificată.

(3) Terenul aferent unui activ proprietate privată a statului sau a unei unități administrativ-teritoriale aflat în administrarea regiei autonome ori terenul care constituie patrimoniul propriu al acesteia, a cărui situație juridică se clarifică după data vânzării activului, va fi vândut cumpărătorului activului, la cererea acestuia, prin negociere directă, avându-se în vedere valoarea de circulație a terenului.

Art. 5. — Sumele încasate efectiv din vânzarea activelor prevăzute la art. 1 rămân la dispoziția regiei autonome și se utilizează pentru:

a) stingerea datoriilor și a dobânzilor sau a penalităților aferente către bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și către alți creditori;

b) finanțarea investițiilor proprii în curs de execuție și efectuarea de noi investiții;

c) finanțarea activităților cuprinse în actul constitutiv.

Art. 6. — Este interzisă utilizarea sumelor încasate de regiile autonome din vânzarea activelor prevăzute la art. 1 pentru efectuarea plăților drepturilor salariale ale personalului.

Art. 7. — (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) prezentarea de date inexacte în vederea obținerii acordului prealabil al ministerului de resort ori al autorității administrației publice centrale sau locale sub autoritatea căreia se află regia autonomă;

b) vânzarea activelor cu nerespectarea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1);

c) nerespectarea destinației sumelor încasate din vânzarea activelor, conform prevederilor art. 5.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se sancționează cu amendă de la 6.000.000 lei la 30.000.000 lei, iar cea prevăzută la alin. (1) lit. c), cu amendă de la 4.000.000 lei la 20.000.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de Ministerul Finanțelor sau de autoritățile administrației publice locale, prin agenții lor împuterniciți potrivit legii.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25 și 26.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii și alimentației,

Ștefan Pete,

secretar de stat

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

p. Ministrul transporturilor,

Adrian Gheorghe Marinescu,

secretar de stat

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

Romică Tomescu

Secretarul general al Guvernului,

Radu Stroe

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 52/1998 privind planificarea apărării naționale a României*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Planificarea apărării naționale a României este activitatea prin care se stabilesc volumul, structura și modul de alocare a resurselor naturale, umane, materiale și financiare necesare realizării obiectivelor fundamentale ale securității naționale și apărării armate a României.

Planificarea apărării naționale include și programele, acțiunile și măsurile luate de România în domeniul securității și apărării colective, în virtutea cooperării internaționale și a obligațiilor asumate față de statele partenere sau aliate și față de organisme internaționale din care face parte.

Art. 2. — Planificarea apărării este atributul exclusiv și inalienabil al autorităților prevăzute de Constituția României. Ea se realizează pe baza opțiunilor și deciziilor politice și strategice ale Parlamentului României, Președintelui României și Guvernului României, precum și ale celorlalte instituții publice, care, potrivit legii, au răspunderi în domeniul securității și apărării naționale.

Art. 3. — Documentele pe baza cărora se realizează planificarea apărării naționale sunt: Strategia de securitate națională a României, Programul de guvernare, Carta albă a securității și apărării naționale a Guvernului, precum și strategiile, directivele, planurile și programele departamentale elaborate de ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

CAPITOLUL II

Fundamentarea planificării apărării naționale a României

Art. 4. — Strategia de securitate națională a României este documentul de bază care fundamentează planificarea apărării la nivel național. Președintele României, în termen de cel mult 3 luni de la investitură, prezintă Parlamentului Strategia de securitate națională a României. Parlamentul României, în ședință comună, va dezbate Strategia de securitate națională a României și o va adopta prin hotărâre.

Art. 5. — Strategia de securitate națională a României cuprinde: definirea intereselor și obiectivelor proprii de securitate, evaluarea mediului internațional de securitate, identificarea factorilor de risc din mediul intern și internațional, direcțiile de acțiune și principalele mijloace pentru asigurarea securității naționale a României. Strategia are un orizont de evaluare pe termen mediu de 4 ani și o perspectivă pe termen lung cuprinzând estimarea resurselor ce vor fi alocate de România pentru realizarea obiectivelor sale de securitate și apărare.

Art. 6. — În vederea realizării prevederilor Strategiei de securitate națională a României, Guvernul, pe baza Programului de guvernare, elaborează Carta albă a secu-

rității și apărării naționale, prin care se stabilesc: obiectivele și sarcinile principale ale instituțiilor angajate în realizarea securității și apărării naționale, măsurile și acțiunile ce urmează să fie întreprinse de acestea, resursele naturale, umane, materiale, financiare și de altă natură pe care urmează să le asigure anual pentru constituirea și pregătirea forțelor participante la apărarea națională și la asigurarea securității, conform misiunilor ce le revin.

Carta albă a securității și apărării naționale a Guvernului vizează aceeași perioadă de valabilitate ca și Strategia de securitate națională a României și se supune spre aprobare Parlamentului în termen de cel mult 3 luni de la acordarea votului de încredere.

Art. 7. — Pe baza Strategiei de securitate națională a României, a Programului de guvernare și a Cartei albe a securității și apărării naționale a Guvernului, ministerele și celelalte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale elaborează strategii, programe și planuri departamentale proprii, menite să realizeze obiectivele și interesele de securitate ale României.

Strategiile departamentale se supun spre aprobare Guvernului în termen de cel mult 45 de zile de la data aprobării de către Parlament a Cartei albe a securității și apărării naționale, asigurând complementaritatea și integritatea acțiunilor și activităților cuprinse în aceste documente.

Coordonarea aplicării unitare a acțiunilor întreprinse de Guvern, de ministerele și celelalte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale se realizează de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

CAPITOLUL III

Organizarea și realizarea planificării în domeniul apărării militare

Art. 8. — Ministerul Apărării Naționale elaborează Strategia militară a României. Acest document exprimă obiectivele și opțiunile fundamentale de politică militară ale statului român în perioada de valabilitate a Strategiei de securitate națională a României.

Ministerul de Interne și alte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării elaborează strategii proprii, ale căror denumiri și conținut sunt stabilite de acestea, în raport cu răspunderile ce le revin în cadrul Sistemului național de apărare.

Art. 9. — Strategia militară a României evaluează consecințele, în planul apărării, ale riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale și definește volumul, structura și modul de alocare a resurselor necesare apărării armate. Strategia militară a României stabilește: structura forțelor, misiunile, organizarea, dotarea, nivelul de instruire și de operativitate, sprijinul logistic și nevoile de infrastructură necesare organismului militar în vederea realizării obiective-

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 63 din 24 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 28 aprilie 2000.

Ordonanța Guvernului nr. 52 din 12 august 1998 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 18 august 1998 și a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 63/2000.

lor naționale de securitate, precum și concepția de pregătire și angajare în acțiuni militare a armatei române. Strategia militară a României prevede, de asemenea, măsurile, în plan militar, necesare în vederea îndeplinirii angajamentelor de cooperare, parteneriat și alianță, asumate de România pe plan internațional.

Art. 10. — Pe baza prevederilor Strategiei militare a României și ale celorlalte strategii departamentale aprobate de Guvern ministrul apărării naționale, ministrul de interne și șefii altor instituții publice cu atribuții în domeniul apărării emit directive sau ordine de planificare strategică proprii. Acestea conțin obiectivele, principiile și opțiunile politico-militare fundamentale, pe baza cărora structurile specializate ale ministerelor și ale instituțiilor respective planifică structura și capacitatea forțelor componente, precum și alocarea resurselor, formulează politici și programe sectoriale.

Directivele sau ordinele de planificare strategică se referă la aceeași perioadă ca și strategiile departamentale.

Art. 11. — Pe baza directivelor sau a ordinelor de planificare strategică Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și alte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării elaborează propriile planuri strategice și operaționale de întrebuințare și programe de constituire, modernizare și pregătire a forțelor componente.

Art. 12. — Planurile strategice și operaționale de întrebuințare a forțelor cuprind: misiunile categoriilor de forțe, în condiții de pace, de criză și de război, scenariile probabile în care aceste misiuni vor fi îndeplinite, modalitățile de acțiune pentru executarea acestora. Scenariile vor avea în vedere acțiuni militare de luptă clasice, operațiuni speciale, operațiuni, altele decât cele de război, și acțiuni umanitare, executate în cadrul național, internațional sau în cadrul unor grupări de forțe multinaționale.

Aceste documente se elaborează, se actualizează și se aprobă conform reglementărilor specifice ale fiecărui minister sau ale altor instituții publice cu atribuții în domeniul apărării.

Art. 13. — Programele de constituire, modernizare și pregătire a forțelor cuprind măsurile și acțiunile concrete ce se execută pentru: constituirea, înzestrarea și cartiruirea unităților militare; asigurarea condițiilor optime de viață pentru personal, pregătirea comandamentelor și unităților; asigurarea sprijinului logistic și a rezervelor pentru mobilizare și război; crearea și întreținerea infrastructurii pentru acțiuni militare; participarea la acțiuni de cooperare internațională cu statele partenere sau aliate, precum și resursele necesare anual pentru desfășurarea acestora.

Programele se elaborează pentru o perioadă de 4 ani, cu o perspectivă pe termen lung, se aprobă de Parlament,

se completează și se actualizează în raport cu stadiul de execuție.

Art. 14. — Pe baza programelor de constituire, modernizare și pregătire a forțelor și a fondurilor alocate prin bugetul de stat Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și alte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării întocmesc planuri anuale privind modernizarea și pregătirea forțelor componente și rapoarte privind stadiul realizării programelor de constituire, modernizare și pregătire a forțelor în perioada anterioară.

Planurile anuale sunt aprobate de miniștri și, respectiv, de șefii instituțiilor publice cu atribuții în domeniul apărării.

Rapoartele privind stadiul realizării programelor de constituire, modernizare și pregătire a forțelor sunt prezentate Guvernului.

Urmărirea execuției programelor pe termen mediu și lung, precum și a planurilor anuale intră în răspunderea organelor de planificare ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și ale altor instituții publice cu atribuții în domeniul apărării, iar execuția acestora, în sarcina comandanților și șefilor tuturor structurilor din ministerele și instituțiile respective.

Art. 15. — Modalitățile concrete referitoare la elaborarea, coordonarea, execuția, urmărirea și raportarea îndeplinirii prevederilor directivei sau ordinului de planificare strategică, planurilor strategice și operaționale de întrebuințare a forțelor, programelor de constituire, modernizare și pregătire a forțelor, precum și ale planurilor anuale se reglementează prin instrucțiuni interne, aprobate de ministrul apărării naționale, ministrul de interne și șefii instituțiilor publice cu atribuții în domeniul apărării.

CAPITOLUL IV

Răspunderi

Art. 16. — Încălcarea ori neîndeplinirea prevederilor prezentei ordonanțe de către persoanele cu atribuții în organizarea și realizarea planificării apărării naționale, a obiectivelor Strategiei de securitate națională a României și ale strategiilor departamentale atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 17. — Dispozițiile art. 4 și 6 se aplică la 3 luni de la data publicării legii pentru aprobarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro